

SPEJDERNES-MAGASIN

OVE HOLM

FEBRUAR 1936
NUMMER 1
20. AARGANG

**DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.**

Statsanstalten for Livsforsikring

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

FOTOGRAFIRAMMER

EMIL OLSEN
22 SKINDERGADE 22

Sy selv Deres Slips!

Største Udvalg i Slipsstoffer.
Mønster medfølger

HANS BACH, Gl. Kongevej 86
Telefon C. 2919

PERSSENS

CLICHÉ-ANSTALT
BREDGADE 25 • E TELF. CENTRAL 15026

T R Y K S A G E R

FR. PALM GREISEN
PILESTRÆDE 52 KØBENHAVN K.
TELEFONER: CENTRAL 46 19 OG 13318

• CENTRALTRYKKERI

NØRREBROS

Blaagaardsgade 29
Telefon Central 3054

Uge & Månedssblade
Foreningsarbejde - Kort
Reklamer - Kuverter
Skemaliske Arbejder

Bagermester Hans Nielsen

anbefaler sig med 1. Kl.s Varer indenfor
Konditori og Bageri.

Tlf. Ryvang 750

Lyngbyvej 41

Har DU købt

Korpsets Jubilæumsskrift

Pris Kr. 1.25 + Porto Kr. 0,10
(Postkonto 2284)

ANNONCER

til

**Spejdernes
Magasin**

modtages af

Fru M. Helmarth
Kalvebod Brygge 2
Telf. Byen 8630

**FOTOGRAF
EMIL CLAUSEN**
Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

Bedste Knas fra Fyens Sukkervarefabrik
Gudenaavej 4 Tlf. C. 9742

FLAMMEN

»Flammen« — saadan kalder Selma Lagerlöf en af sine smukkeste Legender. Den handler om en Ridder. Han har et hæftigt og voldsomt Sind, han er kantet i sit Væsen og ikke nem at være sammen med. Men modig er han. Han drager paa Korstog til Jerusalem og er den, der næstefter Godfred af Bouillon besteg Jerusalems Mure, da Ridderne stormede Byen. Derfor fik han Lov til som den første at tænde sin Vokskærte ved den hellige Ild, der brænder i Kristi Gravkirke. Halvt paa Grund af en Nars Drilleri aflægger han det Løfte at ville føre den brændende Flamme til sin Fødeby Florens. Alene rider han afsted. Overfaldes af Røvere, haanes af Mennesker, antages for gal. Men stadig maa han tvinge sit iltre Sind for at vogte Flammen. Saa det ender med, at Flammen har forvandlet Ridderens Sind, da han endelig naar Florens.

Spejderkammerater! Vi skulde ogsaa være Riddere, villige til at vogte en hellig Flamme. Og den hellige Ild, der skulde brænde i vort Liv, den Ild, hvis Riddervagt vi skulde være, det er vor Spejderlov, den I alle kender. Det er saa klart at se, at den har det samme Udspring, som Flammen i Legenden, den har sit dybeste Udspring i Jesu Kristi Budskab. Det er den samme Renhed, vi finder i Spejderloven, som hos Jesus Kristus, den samme Frygtesløshed, det samme selvforfølgende Tjenersind.

Naar Spejderloven er formet, som den er, saa skyldes det, at vor geniale Fører, Lord Baden-Powell er præget af Jesu Aand. Der er et Spørgsmaal, vi bør rette til os selv. Enhver kan svare i sit eget Sind. »Prøver jeg hver Dag min Tale, Tanke og mine Handlinger efter de Krav, Spejderloven stiller mig overfor. Er den Ilden i mit Liv, den Flamme, som jeg omhyggeligt vogter over?« — Ellers kommer vi nemlig kun til at drive Spejdersport, det som enhver af os véd er uhyre fornøjeligt; men det er først naar vi gaar ind under Spejderloven, at den som den hellige Flamme formaaer at forvandle vort Liv.

Lad det være sagt med det samme. I vil møde Mennesker, der vil prøve at slukke Flammen for jer. Se jer omkring i vort Folk og i Verden, det er ikke den. Fællesskabets, den Kammeratskabets, den Tjenersindets Aand, —

den Spejderne skal være Vogterne af —, der præger mange Voksnes og mange Ungdomsorganisationers Færd. Man tror, at man med Magt kan skabe et samlet Folk. Det er Mangel paa Tilid til, at den Kærlighedens og Tjenersindets Vej, Jesus Kristus viser os Mennesker, og som Spejderloven peger paa, i det lange Løb er den eneste, der fører til Maalet. Vi skal ikke lade vor Ild slukke af dem, der siger: »Det kan ikke nytte, I kan ikke forvandle Verden.« Den, i hvem den hellige Ild brænder, formaaer mere, end han selv aner.

Men der bliver ogsaa en Kamp indadtil, om vi vil prøve at følge Guds Befalinger, som de kommer til os i Spejderloven. Hvilken 14—16-aarig ung tør f. Eks. sige, at han er helt ren i Tanke, Ord og Handling, at hans Tanker eller Tale aldrig kom paa Afveje, at der ikke var noget lavt eller fejgt, der fik Raaderum hos ham.

Men netop, naar vi ser alt det, der vil slukke Ilden i vort Sind, trænger vi til den Hjælp, Jesus Kristus baade kan og vil give os. Han alene kan gøre et Menneske helt trygt og lykkeligt.

Den Vej, ad hvilken vi finder frem til ham, er Bønnens Vej. Bøn, som ikke er noget sært og mærkeligt, men det simple og jævne, at man er villig til at aabne sit Sind for Gud. Og det er det andet Spørgsmaal, jeg vil stille jer: »Kender I til at bede? Har I prøvet at bede hver Dag en længere Periode i jert Liv?«

Men det skal være en Bøn, ikke om at slippe udenom Vanskelighederne men igennem dem. En Bøn, der ligner den, en engelsk Orlogskaptajn Bligh bad, da han sad med 17 Mand i en lille, aaben Baad for at udføre den Heltebedrift at føre Baaden 3600 Sømil gennem et oprørt Verdenshav. Han bad: »Almægtige Gud! Du ser vor Nød. Du kender vor Lød. Skænk os Kraft, at vi kan optræde som Mænd i de Prøvelser og Farer, der ligger foran os. Tag os i din Varetægt. Styrk vore Hjerter, og ved din guddommelige Naade og Barmhertighed før os alle i Sikkerhed til den Havn, mod hvilken vi nu styrer vor Kurs«. Er I villige til at gaa ind under en saadan Bønnens Aand?

*En Nytaarsprædiken for Spejdere,
ved Fritz Lerche.*

KORPSETS JUBILÆUM

Der er næppe een Dreng i vort Korps, som ikke véd, at det den 16. December var Korpsets 25 Aars Fødselsdag.

Overalt i Landet, i hver eneste Spejderby, var Ulvene og Spejderne samlede om Baalene, og havde man fra en Flyvemaskine kunnet se ned over det ganske Land paa een Gang, vilde man have set Hundredevis af Baal i Jylland og paa Øerne og Rakterne, som Kl. 9 Aften skød tilvejs alle disse Steder.

I Dagens Anledning sendte Korpsets Bestyrelse Hs. Majestæt Kongen en Hilsen og modtog som Svar et Telegram:

»Min hjerteligste Tak og Lykønskning.
Christian R.«

Fra Hs. kgl. Højhed Prins Knud, som aabnede Jubilæumsfejren i Sommer kom en telegrafisk Hilsen:

»Prinsessen og jeg sender vore hjerteligste Lykønskninger i Anledning af Jubilæet.
Prins Knud.«

BADEN-POWELLS BUDSKAB

Verdensspejderchefen sendte Korpsen et Budskab, som I alle har hørt, og som bør ophænges i ethvert Tropslokale til Minde om Dagen og som et Tegn paa, at Troppen var med til at fejre Jubilæet.

JULE-GOOD-TURN

Gennem Avisudklip fra Landets mange Blade har jeg set, hvordan Ulve og Spejdere alle Steder og paa mange forskellige Maader har taget Del i Arbejdet med at skabe en glad Jul for mange, hvem Forholdene ikke er saa gode for.

Men husk, at Aaret har mange Dage, og at I som Ulve og Spejdere bør være hjælpsomme overfor andre ved en lille daglig good-turn.

NYTAAR

De fleste Flokke og Tropper har i Aar holdt Nytaarsparade, nogle enkeltvis andre Divisionsvis. I København samledes hele Distriktet i Københavns og Frederiksberg, en tusindtallig Forsamling, paa Rosenborg Eksercerplads, hvor Tage Carstensen holdt Nytaarstalen.

Vi er allerede et Stykke inde i det nye Aar, og

der er ingen Tvivl om, at en Mængde af Korpsets ældste Tropper i Aarets Løb vil fejre deres 25-Aarsdag. Ordrup Tropp, Gentofte Tropp, 3. Vesterbro Tropp, Helsingør Kolonne og 1. Aarhus Tropp og maaske endda flere har allerede holdt deres i Januar, og flere følger snart efter.

KORPSETS SEKRETÆR,

Erik Pedersen, er fratraadt som Sekretær ved Udgangen af 1935 efter i mange Aar at have ledet Korpskontoret, og som Rejsesekretær for mange af Landets Tropper. Erik Pedersen har faaet en anden Stilling, og vi ønsker ham alle Held og Lykke i hans nye Gerning og takker ham for alt, hvad han har gjort for vort Korps gennem Aarene.

Den nye Sekretær er René Jacobsen, gammel Spejder og gammel Patruljefører, og Troppsfører for Grøndalsvænges Tropp. Vi ønsker ham velkommen som Sekretær.

LEJRPAS

for 1936 kan nu faas. De bliver givet til Patruljeførerne og ældre Spejdere, altsaa til alle dem, som Troppsførerne mener kan paatage sig Ansvaret for en Lejr, lille eller stor.

Alle, der faar Lejrpas, har Ansvaret for, at enhver Lejrplads efterlades paa rette Maade, og at Baal behandles forsvarligt. I de Aar, Korpsen nu har eksisteret, har der aldrig været meldt om nogen Brand foranlediget af Spejderbaal; og der har været tændt Tusinder af Baal gennem disse Tider.

STOR FREMGANG

Vort Korps tæller nu over 7000 Medlemmer flere end nogensinde i Korpsets Historie. Skaf hver endnu flere nye Ulve og nye Spejdere.

NU ER DET JER,

der i Dag er Ulve og Spejdere, som bestemmer over Korpsets Navn og Ære i den kommende Tid.

Godt Nytaar!

PATRULJE-DYRENE

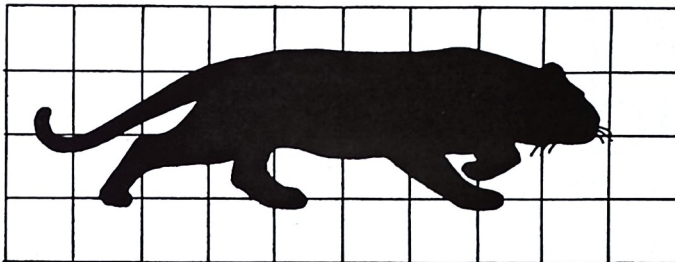
PANTER

Panteren lever jo ikke i Danmark, men alligevel er der mange Patruljer, der har den til Patruljedyr.

Den er, som de fleste nok véd, en stor Kat, der i Kraft næsten kan maale sig med Tigeren og Løven. Den er noget mindre end Tigeren, men ikke desto mindre er den et af de farligste Rovdyr. Dens Skind er prægtigt farvet og silkeblødt; paa Ryggen er det gult med sorte Pletter og paa Bugen næsten hvidt. Dette gule Skind afgiver en god Beskyttelse, da det falder fuldkommen sammen med Omgivelserne: Buske, visne Blade m. m. Panteren er iøvrigt meget slankt og fint bygget; dens Ben er ikke særlig høje i Forhold til Kroppen, som det er Tilfældet hos de fleste Katte. Tungen er meget ru, thi den er besat med bagud rettede Torne; Tænderne er vel udviklede, især Hjørnetænderne, der er nogle drabelige Karle, dog ikke saadan at forstaa, at de stikker ud af Munden som hos Vildsvinet. Blandt Kindtænderne, der er savtakkede, er der særlig en, man lægger Mærke til paa Grund af Størrelsen; den kaldes Rovtanden.

Panteren lever af varmblodige Hvirveldyr, men anfaldet ikke Mennesker, undtagen man saarer eller driller den. Den fanger som Regel sit Bytte ved at snige sig ind paa det og springe op paa Halsen, som derved knækker. Panteren klatrer ogsaa op i Træerne, hvorfra den springer paa det intetanende Dyr. Panteren er i det hele taget et umaadelig blodtøstigt, listigt og modigt Dyr. Dens Bevægelser er næsten slangeagtige og vidner om en Behændighed, Styrke og Dristighed, der skyldes dens Bevidsthed om dens egen Kraft. Lever Panteren i Nærheden af Menneskers Boliger, opdager den snart, at det er langt lettere at dræbe en Ged eller Okse, end det er at dræbe en Antilope. Derved faar den Mennesket til Fjende, og som Regel ender det med Panterens Død, selv om der gaar nogle Mennesker med i Løbet.

Panteren holder meget af klippefulde, skovklædte Egne; dér lever den. Alene eller med sin Mage, aldrig i Flokke, i en Klippehule om Dagen, medens den om Natten gaar paa Rov. Den har sjældent mere end to-tre Killinger ad Gan-

gen. Killingerne bliver hos Forældrene, indtil de er voksne nok til at klare sig selv.

Af Pantere findes der fire Slags, nemlig: Panteren, den sorte Panther, Leoparden og Sneleoparden. De tre første lever i Afrika og Syd-Asien, den sidste kun i Centralasien.

Ove Holm

Det er ikke tilfældigt, at det er et Billede af Danmarks første Spejder — baade paa den ene og den anden Maade — Ove Holm, der pryder Spejdernes Magasins Forside i denne Maaned.

Der er nemlig sket det, som maaske ikke alle Spejdere véd, at H. M. Kongen i Anledning af Korpsets 25 Aars Jubilæum har hædret Ove Holm ved at udnævne ham til Ridder af Dannebrog. Det er en saare velfortjent Anerkendelse af et usædvanlig trofast, dygtigt og idealistisk Arbejde, — øvet uafbrudt siden 1909.

Men foruden at være en Anerkendelse af Ove Holm er det en Ære for vort Korps, og enhver Fører og Spejder har Lov til at føle sig en lille Smule stolt derover. Det betyder, at vort Korps og vort Arbejde respekteres.

Og det bør være en Spore for os til at naa videre frem — i Spejderlovens Aand — til Gavn for vort gamle Land.

Tage Carstensen.

Idræt

Selvom vi ikke her i Landet er forvænt med Hensyn til Sne og Is, saa vover vi dog at bringe vor Idrætsartikel i Vinterens Tegn — ganske vist er det mildt og forårsagtigt, medens dette skrives!

— Kan man være »Fagmand« paa Kælknin-gens Omraade? spørger jeg en af vore kendte Kælkere fra Ulvedalene.

— Ubetinget ja! siger han og smider en tung Høvl hen i Hjørnet. — Se denne Mede — det bliver nemlig til en Kælk dette her!

Jeg kigger interesseret paa en Samling Trædele, der for mig tager sig ud som Understellet til en Kommode.

— Medernes Form i Forbindelse med Mand-skabets Placering giver det rette Hastigheds-moment! siger han.

— Kære Ven, der er ikke een af vore Læsere, der forstaar Sanskrit — udtryk Dem lidt tyde-ligere!

— Gerne. — Hvis Mandskabet paa Kælken sidder ret op og ned, stive som Pinde, vil de uvægerligt forrykke Balancen i Kælken og svæk-ke Farten, eventuelt vælte hele Historien. Mand-skabet skal bevæge sig med de skiftende Vægt-forhold, — se paa de udenlandske Kælkefilm, hvor Folkene hænger i Svingene, for stadig at give Kælken den bedst mulige Stabilitet og der-med Chance for at drives frem.

— Se — det lyder bedre end det andet for. —

V. VINTERSPORT

— Muligvis — men jeg tror nu nok, at der er mange af Deres Læsere, der kender det af Er-faring og har prøvet at blive hældt af Slæden i Farten.

— Saa er der den lange Pind, der som oftest svæver bagud?

— Pind!!! — siger De — det er Styrestangen!

— Ja, ja, for min Skyld ingen Trætte om Ord — hvad Nytte er dette Instrument til?

— Føreren af Kælken sidder bagest, sammen-svejsset med sin Kælk og Mandskab, ved Hjælp af Ben og Arme. En stor Del af hans Vægt hvil-ler paa Stangen, der svajer ud efter ham. Med den regulerer han Fart og Retning. Det er en udpræget Misforstaaelse hos unge Kælkkørere, at jo mere man »roder« med Stangen, desto flot-tere ser det ud. Der kan De fortælle Dem, at den fødte Kælkkører med sin Vægt paa virker Stangen og dermed dirigerer Retningen. Sving af voldsom Karakter er kun til Hinder for Far-ten og Længdemaalet..

— Sig mig en Gang, hvad synes De om disse BOBSlæder?

— Jeg har bygget en for en Del Aar siden og aldrig ærgret mig saadan, hverken før eller si-den?

— Hvorfor?

— Jeg havde set disse gnistrende Ugerevyer, hvor Bobslæderne med djævelsk Fart maser ned ad smalle Isveje og saa videre — saa jeg fik an-skaffet mig Tegninger og byggede en — men Godmorgen —

— Tak!

— Ja, det var ikke saadan ment! — Se disse Slæder har ikke Spor med dansk Natur at gøre. De er skabt til Alpernes kilometerlange Baner, hvor der er Hundreder af Sving o. s. v. Her-hjemme, paa de smaa Baner, vi kan opnaa, er den rent til Grin. Teknikken, Manøvre dygtighe-den, hele det Eventyr, det er, at være med paa en Bobslæde under rigtige Forhold, kender vi slet ikke herhjemme og oplever heller aldrig.

— Jamen —!

— Nej! — Kan De noget Sted i Danmark finde en Skraaning, hvor man i godt 15 Minutter uaf-brudt styrter nedad i rygende Fart mellem to haarde Mure af Is —? Fortæl mig det — og vi kan blive rige Mænd begge to!

— Har De nogensinde været med til en Bob-slædetur?

— Ja — i Tyskland for et Par Aar siden.

— Deres Indtryk?

— Umuligt at give fra sig — Fart, Lyden af

Staal mod Is, Splinter af Is mod Snevægge, haardtffrosne af Overhældning og denne herlige Følelse af Fart — *Fart* — saa Verdensrummet bliver uendeligt —! *Det er Bobslædning!*

PAA SKØJTERNE!

— Desværre har vi endnu ingen Indendørs-Isbaner herhjemme i Lighed med Udlandets, men det kommer nok — saadan begyndte Interview'et med Skøjteeksperten. Derfor maa vi selv passe Fortræningen og være saa O. K., som man nu kan det *uden Is*. Nu kommer Vinteren, og Deres Spejdere spænder Skøjterne paa og løber løs, det vil jeg egentlig ikke fortælle saa meget om — men langt hellere give dem lidt Vejledning i at holde Konditionen vedlige, saledes at det Arbejde, de nu opnaar i Vinter, ikke er spildt som foregaaende Aars.

Det, det gælder om for en Hurtigløber, er, at Lunger og Muskler er i Orden, og ikke mindst Hjertet. Selve den Anstrengelse, som Løbet byder, er saa stærk, at man overhovedet ikke kan gøre nogen Indsats, hvis f. Eks. Laarmusklerne ikke er i Vigør! Det er klart, ikke? Træningen ligger her paa to Omraader, nemlig Løb og Roning, Cykling og Gang.

Løb og Roning supplerer hinanden fortræffeligt. Aandedrættet udvikles, og Musklerne i Ryg og Ben faar Motion og dermed Udvikling. Enhver Løber bør ro, ligesom Roerne tit tager en Løbetur langs Kajen, for at faa Lungerne og Benene i Træning. Cykling og Gang er ogsaa af Betydning, men her mangler Cyklingen den Udvikling af Rygmuskulaturen, som Roning giver. Gang er en Gang alle Idrætters bedste Fortræning. Under Gang bliver de fleste Muskler rørt, og Lunger og Hjerte nyder en veltjent Hvile *og Træning!*

Tænk blot paa den Lettelse og Styrke, man føler efter en lang Tur gennem Skov og Mark — tænk paa, hvor herligt man sover efter saadan en Tur.

— Ja — Tak, men vi skulde gerne have lidt rent tekniske Ting, ikke blot dette »Fortræning«!

— Jamen — kære Ven — hvis ikke Deres Spejdere træner, baade naar vi har Is, og naar vi har Sommer — saa bliver det til intet! *Intet* — siger jeg Dem! Men vil De absolut have et Par »tekniske Raad«, saa

— Tak — det var netop lige det!

— Ved enhver Konkurrence er Starten det vigtigste! Hver Nerve maa være spændt og indstillet paa selve Startordren — saaledes at denne fælder som et Choc og i samme Sekund sender Manden af Sted. Venstre Skøjte sættes op til Startlinien, i en Vinkel paa 75—80 Grader, me-

dens højre sættes omtrent parallelt med Linien. Knæene bøjes godt og Kroppen fældes fremover, saaledes at Vægten lægges tilbage paa højre Ben! I samme Nu Startordren lyder, flyttes Vægten frem paa venstre Ben, højre strækkes, højre Arm svinger frem og med Indersiden af Skøjten sættes der af. Saa svinges venstre tilsvarende frem, og hele Tiden sættes der af med Indersiden af Skøjterne, indtil den ønskede Fart er opnaet! Armene svinger fra Side til Side ikke for at fremme Farten — men for at skabe en Balance, der ikke koster Farttab! Først naar man har sin Fart, fældes Kroppen frem. Armene lægges paa Ryggen, og den glidende, fremadrettede Bevægelse kommer. Løb aldrig Sprinterløb til lange Distancer, det Forspring, man vinder, tabes altid, naar man fra Sprint gaar over i det glidende Løb, Kræfterne bruges for tidligt, og en Afslapning bliver Resultatet. I Svingene kravler

Kunstløb. Bemærk Stillingen.

man ind i Inderbanen og ved hurtigt Benskifte ændrer man Retningen uden at miste Fart.

Dér var noget af det, jeg ønskede! Og nu inden De slutter en Appel til Spejderne ... Der vil (Fortsættes Side 21)

EN FREMMED VED BAALET

Ole og Arne er taget paa Telttur. De har slaet sig ned ved Søen i Storskoven. Nu sidder de ved det blafrende Baal og spiser.

I den mørke Efteraarsaften forekommer Storskoven dem mørk og troldomsagtig. Blæsten tuder i de mægtige Trækroner. Fra Søbredden klukker Bølgerne hemmelighedsfuldt. Over deres Hoveder jager tunge Uvejrsskyer, der kun af og til lader den blege Maane komme til Syne. Men lidt efter lidt forbliver Maanen helt skjult, og den kulsorte Nat hersker. — En Ugle tuder uhyggeligt paa den anden Side Søen.

»En rigtig modbydelig Nat,« tænker Drengene. Mørket ruger om dem, og de mærker pludselig den knugende Skovensomhed. De holder op med at spise og skynder sig at lægge mere Brænde paa Baalet. Ilden flammer lystigt til Vejrs og faar dem til at glemme deres Uhyggeløse. Snakken gaar om gamle Lejrminder.

»Stille! hvad er det!« De farer begge sammen. Kom der ikke nogen? Lød der ikke ligesom Skridt inde fra Skovmørket? — De lytter anspændt, men hører kun Vindens Susen og Bølgeslaget.

De smiler til hinanden ad deres Angst, det var nok alligevel Indbildning. Da knækker en tør Kvist, og i næste Øjeblik hører de en skærende Stemme: »Er der nogen?« — Saa bliver der atter stille.

Drengene svarer ikke. De sidder blot og stirrer lammede af Skræk ind i Mørket, hvorfra Stemmen kom. — Saa lyder det igen: Er der nogen?« efterfulgt af hastige Skridt, der kommer nærmere og nærmere.

De sidder stadig urørlige og faar nu Øje paa en Mandsskikkelse. Han standser udenfor Baal-skæret, saa de ikke rigtig kan se ham. Der bliver han staaende et Øjeblik og spørger: »Hvem er I?«

Endelig tager Arne Mod til sig og svarer: »Fredelige Lejrfolk.«

Saa lyder den gaadefulde Stemme igen: »Maa jeg komme hen til Jer?«

»Ja, kom bare,« siger begge Drengene. De er blevet saa nervøse over, at de ikke kan se den fremmede, at de blot ønsker, han hurtigst muligt vil komme ind i Lysskæret.

Nu tager han de sidste Skridt hen til dem og sætter sig nær ved det varme Baal. Han kigger nysgerrigt paa Drengene, og de glor paa ham, for mærkeligere Fyr har de ikke set før. Han er kun iført Skjorte, Bukser og et Par Støvler.

Han er gennemvaad, og hans Hænder og Ansigt er revet til Blods. Ansigtet er lille, men Halsen til Gengæld lang, saa Hovedet minder ligefrem om en Fugls. Han mangler det ene Øje, det andet stirrer paa dem med et vildt og flakkende Skær. Han siger intet, men virker saa uhyggelig, at Drengene faar Gaasehud over hele Kroppen.

Tavsheden maa brydes og Arne spørger: »Vil De ikke have noget at spise?«

Manden retetr sit Øje stift paa ham. — »Nej!« siger han saa og vender sit Blik mod Baalet. Lidt efter begynder han at tale. Mærkelige Ord uden Mening: »Jeg er et jaget Dyr,« siger han, »jeg jages og jages uden at blive fanget. Nej, ingen kan fange mig.«

Han holder pludselig op at tale og begynder at le voldsomt. En grim hul Latter, som faar det til at løbe koldt ned ad Ryggen paa Drengene, for nu er de sikre paa, at Manden er gal.

Da Latteranfaldet er forbi, rejser han sig, men bliver staaende og stirrer vedvarende paa dem. Saa siger han: »Vær ikke bange for mig, Drengene. Jeg jages, jeg jages —,« og han ler igen, dog ikke saa forfærdeligt som før. Drengene nærer ikke mere Rædsel for ham. De har faaet Medynk med denne Stakkel, der strejfer om i Skoven, fordi han tror, han er forfulgt. Ole rejser sig, gaar hen til Manden og tager hans Haand. »Vil De alligevel ikke have lidt at spise?« spørger han.

Manden nikker forvirret med Hovedet og stønner: »Mad — øh — Mad!«

»Ja,« svarer Ole, »vi har Brød og Kaffe.« Imedens staar den gale ubeslutsom, det er ligesom han søger efter noget i Hukommelsen. Derefter sætter han sig atter ved Baalet. Ole finder en Kop til ham, og noget efter kommer Arne fra Teltet med Kaffegryden og et Bliklaag med Smørrebrød. »Vær saa god!« siger Ole og rækker Manden Bliklaaget.

Manden kaster sig over Smørrebrødet og spiser, som om han aldrig før har set Mad. Drengene betragter ham i Tavshed. De havde egentlig Lyst til at hente deres Forbindspakke for at gøre hans Saar i Stand, men de tør ikke. Han kunde jo faa et af sine Vanvidsanfald og saa —. De tør slet ikke tænke Tanken til Ende.

Endelig lader det til, at Manden er blevet mæt. Han rejser sig og ser endnu engang paa Drengene. Saa mumler han noget. Mon det skal

FJERNE SPEJDER BRØDRE

*Spejder fra Polynesien
(By courtesy of "The Argus", Melbourne)*

*Malaj-Spejdere
(By courtesy of "The Star", Melbourne)*

En Fremmed ved Baalet

betyde Tak? Det bliver de ikke klar over, men da Manden lidt efter gaar bort og forsvinder i Skoven, synes de begge, at det vilde og flakken-de Blik var borte eller i hvert Fald ikke saa fremtrædende som før.

De sidder og lytter til Skridtene, som fjerner sig mere og mere. Nu er han borte, og de hører kun Blæsten og Bølgerne.

Baalet er næsten udbændt. Kun under den svagt rygende Aske ligger der hist og her nogle Gløder. Ole gaar hen til Teltet og finder et Par Aviser frem. Han river en i Stykker og kaster den paa Gløderne. Arne lægger sig paa Knæ og puster, saa de et Øjeblik efter har fin Ild igen.

Ole har sat sig og blader flygtigt i den anden Avis, men pludselig bliver han opmærksom. Han

viser Arne Avissiden, og i Baalskæret læser de begge om en farlig sindssyg, som er flygtet fra Anstalten. Nedenunder findes et Billede af ham. De kender ham straks. Det mærkværdige Fugle-ansigt, det manglende Øje ... Jo, det stemmer fuldstændigt med den Fremmedes Udseende, og de er ikke ganske fri for at skælve lidt ved at tænke paa, hvad der kunde være hændt.

„Men et andet Billede træder frem for dem. Billedet af en syg og uheldig Mand, som flakker rundt i Skoven, forfulgt ikke blot af Mennesker, men ogsaa af sine egne sindssyge Tanker, og dette Billede gør det stærkeste Indtryk paa Drengene.

Ole lægger Avisen paa Baalet. Tankefuldt sidder Drengene og stirrer paa de slikkende Flammer; Vinden har lagt sig, og Søen er rolig. Stilheden hersker.

Hvor Spejdere kæmper

Grænsekampen er i Dag mere aktuel end nogen Sinde for. — Denne Kamp udkæmpes i Sønderjylland — men ogsaa i Sydslesvig, og for den danske Kulturkamp er Spejdersporten blevet en værdifuld Faktor.

For at høre, hvorledes det gaar i denne Kamp, har Magasinets Medarbejder henvendt sig til Starteren og Lederen af dette Spejderarbejde, Korpschefen, Skolebestyrer, cand. theol. Svend Johannsen, Slesvig.

Vi spørger:

— *Hvad er Dansk Spejderkorps Sydslesvig?*

»Det er et selvstændigt, dansk Spejderkorps, altsaa ikke nogen Afdeling af et af de to Korps i Danmark, blandt andet netop fordi der er to Korps,« lyder Svaret. »Men vi ønsker naturligvis i høj Grad at »opretholde spejderbroderligt Fællesskab med de til enhver Tid eksisterende Spejderkorps i Danmark«, som der staar i vor Grundlov. Netop da vi ønsker Samarbejde til begge Sider, kan vi ikke tilslutte os det ene Korps mere end det andet.«

Hvilket Formaal har det sydslesvigske Spejderarbejde?

»Dette at samle saa mange Dreng og Piger i Sydslesvig som muligt for at drive Spejdersport efter Baden-Powells System og for at leve under Spejderloven og Spejderløftet i Troskab mod og Arbejde for vort Land og Folk.«

— *Korpsets Fortid?*

»Vort Arbejde begyndte i Pinsen 1919. Paa en Ferierejse lærte jeg daværende Korpssekretær for K. F. U. M.-Spejderne i Danmark, Pastor L. P. Fabricius, at kende, og han gjorde mig til Spejder. Efter min Hjemkomst samledes i Flensborg en Del Dreng, lidt senere ogsaa Piger, der havde Lyst til at drive Spejdersport, og

i Løbet af godt et Aar var vi omtrent 300, samlet i een Trop.

Ved Tiaars-Jubilæet havde Korpsset den Glæde at kunne indvie Spejderhytten ved Kollund Strand. Midlerne skaffedes dels Nord, dels Syd for Grænsen.

Indtil for et Aars Tid Siden var vort Korps navn: »Dansk Spejderkorps Flensborg«; men da der saa kom Troppe i Slesvig, ændrede vi Navnet til »Dansk Spejderkorps Sydslesvig.«

— *Nutiden?*

»Ja, den er naturligvis stærkt præget af Forholdet til det saakaldte nye Tyskland. Tyskerne sætter langt stærkere og mere maalbevidst ind i Nationalitetskampen nu end nogen Sinde for. Vi mærker Modstandens Gang paa Gang, ikke saa meget officielt, men i det daglige, heller ikke specielt indenfor Spejderarbejdet, men over hele Linien.

I denne Kamp gælder det for os om at være meget vaagne og meget modige, hvis vi ikke vil løbes over Ende. Og én Ting til: det gælder for os om — for Danmarks Skyld — at vække alle vore Spejderbrødre og Spejdersøstre i Danmark til at være med i Kampen for vor Ret og vor Eksistens.

Nu forsøger man at tvangsfortydske vore unge i Arbejdslejrene.

Tro mig — vi Sydslesvigere, ja ikke engang vi Sønderjyder i det Hele, kan klare Kampen alene. Vi forstaar den maaske bedst, fordi det er os, den i første Række gaar ud over; men alligevel kan vi ikke magte Opgaven, hvis ikke vort Folk, alle vore Kammerater, staar bag os. Tyskerne har nemlig hele deres Folk bag sig, mere eller mindre frivilligt, ganske vist. Men det er dog med, og ikke blot vi, men sikkert hele det danske Folk har kunnet mærke det paa, hvad der i de sidste Par Aar er gaaet for sig

Korpschef Svend Johannsen og Tropsfører for Dronning Thyra Trop, Frk. Marie Lassen, Slesvig.

baade i Nord- og i Sydslesvig.«

— *Hvordan kan danske Spejdertropper være med i Kampen?*

»Først og sidst ved at lade os mærke, at de tænker paa os, at de følger med i vor Kamp, og at de — aandeligt talt — staar bag os, saa vi ikke kommer til at føle os ene og derved fristes til at tabe Humøret og Modet. Thi det vilde blive skæbnsvangert, ikke blot for os selv, men for hele Danmark.

Hvordan de kan støtte os paa en mere haandgribelig Maade?

Ja, det er straks noget vanskeligere at svare paa. Hvordan vi vender og drejer det, bliver det jo os, der skal føre Kampen, og komme herved og kæmpe sammen med os kan de jo ikke, skønt vi godt nok kunde trænge til Forstærkning.

Hjælpen maa derfor til enhver Tid rette sig efter, hvad vi staar og mangler. Undertiden er det Løn til en ny Lærer, der skal ansættes, undertiden til en ny Skole eller et nyt Forsamlingshus, der skal bygges. Men det er jo Ting, der — saa vidt jeg ved — normalt overstiger, hvad en Tropskasse kan præstere. Men de voksne Førere kunde melde sig ind i »Grænseforeningen« og ved deres beskedne Kontingent bidrage til, at store Summer kan skaffes. Troppen kan stille sig til Raadighed, naar den eneste aarlige Indsamling til vort Arbejde finder Sted paa »Dyboldagen«. I Tyskland er der Landsindsamling mange Gange om Aaret, og saa er Landet jo endda *noget* større!

Troppen kunde abonnere paa vort Korpsblad for at følge med i vort Arbejde, eller kunde bytte Blade med os, hvis de selv udgiver et.

Saa er der ogsaa den Ting, at mange herved er mere fattige end langt de fleste Spejdere i Danmark. Et Sæt Tøj eller et Par Støvler, som en Spejder i Danmark har faaet Lov til at kassere, fordi det ikke er »pænt« mere, vilde faa mere end en af hans sydslesvigske Kammerater til at føle sig som Krösus, om han kunde faa det. I den Retning gjorde Det Danske Spejderkorps' Københavns-Distrikt en vældig good-turn sidste Vinter.

Og Kongeaa-Divisionen samler ind til os hvert Aar til Skt. Georgsdag og sender en flot Pengegave. Det er vi selvfølgelig ikke helt kede af.

— *Hvor mange Tropper kan der trives under saa vanskelige Kaar?*

»I Flensborg-Afdelingen følgende: Skjoldungetropp og Ulveflokk, Ansgar-Tropp og Rikkti-tikkitavi-Stammen, Flensborg-Pigespejdertropp og Musvitflokk, hvilken sidste for Tiden har »Orlov« paa Grund af Førermangel, og Korpsorkestret »Hejmdal«, der gik noget i Spaaner efter Sommerferien, dels paa Grund af Indkaldelse til tysk Arbejdstjeneste, dels paa Grund af, at Musiklæreren fik Forbud af de tyske Myndigheder mod at undervise danske Spejdere. Dog kommer vi forhaabentlig i Gang igen i Foraaret.

I Slesvig-Afdelingen: Danevirke-Tropp og Dronning-Tyra-Tropp. I alt godt og vel 200 Spejdere.

For at bringe Bud til hver enkelt Spejder udgiver vi »Ravneskriget«, et stort, i »Spejdertrykkeriet« duplikeret Fællesblad for alle Tropper

og Flokke. Det udkommer helst — men ikke altid — hver Maaned.

— *De ofrer vel ogsaa en Del Tanker paa Fremtiden?*

»Naturligvis. Og jeg maa sige, at jeg paa det Omraade er udpræget Optimist. Jeg vil begrunde min Optimisme med, at jeg fuldt og fast tror, at vi danske Sydslesvigere trods al Modstand og Kamp trofaste vil kunne holde fast ved vor Danskhed, og at flere og flere af de forty-skede Sydslesvigere vil vaagne op. Endvidere vil jeg begrunde det med, at jeg er ganske sikker paa, saa sikker, som man overhovedet kan være, at vore Kammerater og Landsmænd ikke vil lade os i Stikken, men mere og mere vil stille sig ved vor Side, efterhaanden som de bliver klar over, hvad det gælder — baade for os og for dem.

Her vil nye Tropper følge i de nye Skolers Køl-vand. Det er desuden mit Haab, at Spejderarbejdet ogsaa nogle Steder kan blive Pionerarbejde, saaledes at for Eksempel udenfor Byerne et stærkt Hjem kan danne Grundlaget for og være Samlingsstedet for en Spejderpatrolje.

Mange flere danske Tropper og Patroljer bør komme herved til seldgammel, dansk Jord og til en Befolkning, der — for saa vidt den er vaagnet op af Fortyskningen — trofast vil kæmpe videre under det Motto, som vi — *uden at tænke paa noget krigersk* — synger om i vor Korps-sang:

Dansken vil stride,
bløde og lide,
hver Gang hans Land er i Kvide.«

Johs. Fosmark.

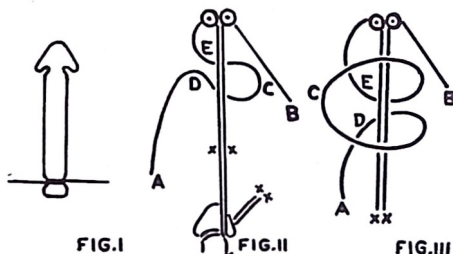

Parade ved Aarsmødet i Duborg Skolens Gaard.

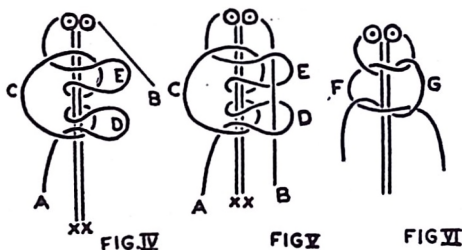
KNYTNING

Et udmærket Husflidsarbejde for haandsnilde Spejdere

Læs her, hvorledes man let og billigt selv kan knytte de saa moderne Sejlgarnsbælter. Du behøver kun et Nogle Fiskegarn 12/12 (Pris 1,50 Kr.), en Hage eller Krog som Fig. 1 skaaret ud

i Cigarkassetræ, ca. 5 cm lang, og nogle Tegnestifter. Maal, hvor langt du ønsker Bæltet og skær derefter en Snor af Nøglet paa 8 Gange den ønskede Længde. Vi skal bruge saadan 14 Længder. Naar disse er skaaret til, slaas saa Knuder paa Enderne af dem, derved undgaas, at de flosser op. Find derefter Midten af Snorene. Hagen (Fig. 1) anbringes ved Hjælp af et Stykke Sejlgarn rundt om Livet, saaledes at den sidder lige paa Maven. 2 Tegnestifter anbringes, saa tæt som muligt ved Siden af hinanden, som vist Fig. 2. 1 Snor lægges om hver sin Tegnestift,

saaledes at Midten af Snoren netop er om Stifterne. Snorene mrk. xx (de to nærmest hinanden) gøres fast i Hagen som vist, og samtidig med, at du holder om a og b, strammer du xx til. Ved at følge Fig. 2, 3, 4, 5 og 6 ser du, hvorledes Garnet knyttes i en dobbelt Knude (Fig. 6). Overgangen fra Fig. 5 til Fig. 6 kan ikke let forklares eller illustreres, den foregaar ved et lille Trick, som du selv meget snart vil opdage. Jeg kan fortælle, at du i hvert Fald skal

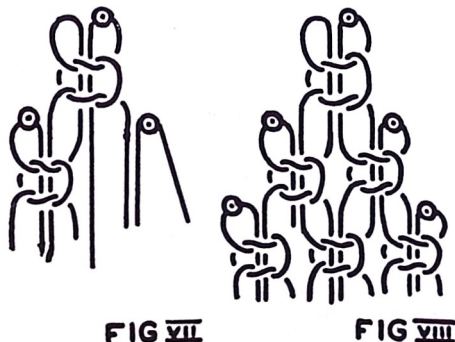
have fat med højre Haand i c og trække den over mod højre, — det vil maaske hjælpe dig paa Gled. Dobbeltknuden strammes til helt oppe under Tegnestifterne, og du gør det lettest saadan: Tag med begge Hænders Tommel- og Pegefinger i Snorene ved f og g og stram den øverste Knude til saa haardt som muligt. Fjern derefter den ene Tegnestift og stram igen. Nederste Knude strammes derefter til.

Vi kan herefter tage fat paa selve Bæltet.

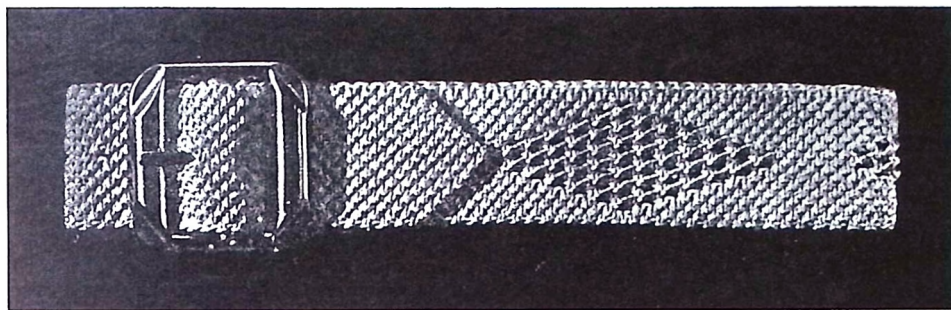
Du har knyttet den Knude, som Fig. 6 viste. En Stift (Tegnestift eller tyndt, rundt Søm) anbringes tæt op under Knuden, lidt til venstre for denne. Akkurat som ved Knude 1 lægger du en Snor om Stiften, sætter Snorene y og z (Fig. 7) fast i Krogen og knytter med o og p. Idet du strammer den nye Knude til, maa du sørge for, at den kommer lige saa tæt op til Knude 1 som muligt. Den samme Fremgangsmaade anvender du, idet du fæstner en Snor paa højre Side. De 3 fremkomne Knuder danner en lille Trekant, og ved stadig at sætte Snore til og knytte som vist, faar du Trekantens Sider til at vokse.

Men studeres Fig. 8 ses det, at det er ikke alene Siderne, der er vokset, ogsaa det indvendige skal fyldes ud med Knuder. Hvilke 2 Snore, der skal sættes fast og hvilke, der skal knyttes med, ses let af Tegningen. Fig. 9 viser et yderligere fremskredet Stadium; her er knyttet 5 Rækker, men der skal ialt være 7 Rækker, før alle dine 14 Snore er i Anvendelse, og Bæltets Spids dermed er færdig. Den syvende Række — med 7 Knuder — angiver Bæltets Bredder.

Lad mig give dig en vigtig Arbejdsregel: Har du i en Række brugt 4 Snore (2 til at sætte fast og 2 til at knytte med), maa absolut in-

En Spejder er ridderlig og hjælpsom mod alle.

Et særdeles smukt Spændebælte knyttet af Fiskegarn.

gen af disse 4 Snore bruges mere i den Række.

De 28 Snore, du har foran dig nu, skal bruges til skiftevis at knytte Rækker med 6 Knuder og med 7 Knuder i. I Rækkerne med 6 faar du yderst 2 tilsyneladende overflødige Snore; disse 2 skal du bruge i næste Række. Naar du har knyttet et Stykke paa ca. $2\frac{1}{2}$ —3 cm.s Længde er der et nyt Spørgsmaal, der melder sig. Skal Bæltespændet være med eller uden Stift? Uden Stift, ja, saa fortsætter du som før, men skal Spændet være med Stift i, maa du sørge for at lave Huller i Bæltet til denne Stift. Det foregaar saaledes, at du i en af de Rækker med 7 Knuder i, undlader at knytte den midterste (den 4. Knude). Den efterfølgende Række — med 6 Knuder — knyttes som normalt, og de 2 midterste Snore forbliver derved ubenyttede. Næste Række knyttes paa ganske den sædvanlige Maa-

de med 7 Knuder, og du vil nu se, at der er fremkommet et Spændehul. Disse Spændehuller laves med passende Mellemrum ($1\frac{1}{2}$ —2 cm) i det Antal, du finder ønskeligt.

Tampen skal have en Længde af ca. 20 cm, før du begynder paa at lave Monster i Bæltet. Monsteret bestaar af Proptrækkerkrøller, og hver Krølle bestaar af 6 Enkeltknuder, der knyttes som vist paa Fig. 10 og 11, og som ganske af sig selv drejer i en Krølle. Du kan da lave udelukkende Krøller Side om Side tværs over Bæltet, og efter hver Række Krøller knytte en Række Dobbeltknuder; derved faar du et pænt ensartet Monster, der særlig egner sig for et Herrebælte, og som er meget let at lave.

Det Monster, som Fotografiet viser, fremkommer saaledes: I en 7-Knuders Række knytter du, i Stedet for den midterste Knude, en Krølle. Bæltet er derved delt i 2 Dele, adskilt af Krøllen.

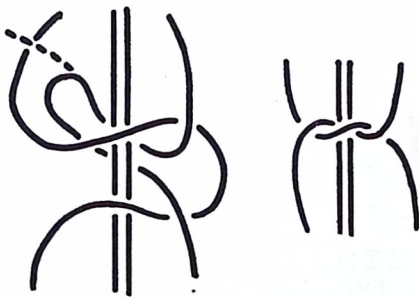
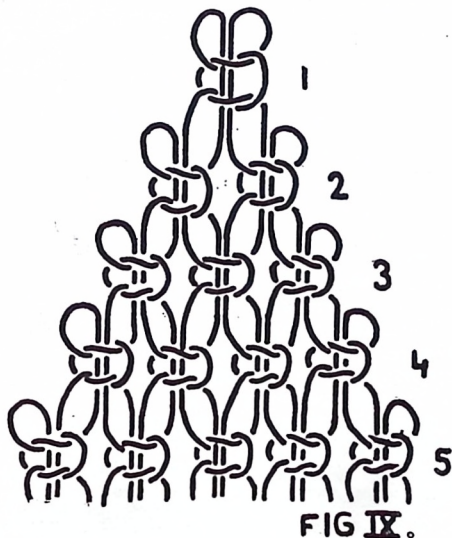

FIG X

FIG XI

Hver Del knyttes med Dobbeltknuder som tidligere. Du er i Linie med Krøllen, naar 2 Rækker Dobbeltknuder er knyttede. Næste Række er en af dem, der indeholder 6 Dobbeltknuder; i Ste-

The International Committee and the Boy Scouts International Bureau have formally recognised and registered the Cuervo National De Scouts de Costa Rica.

The present strength of Scouting in Costa Rica is 300, and the National Commissioner is Professor Carlos Madrigal.

The President of the Republic, and the Secre-

Hvis Professor Alois Fischer fra Wien har Ret, saa er der ingen Fare for, at Verden forelobig skal blive overbefolket.

Han har nemlig regnet ud, at U. S. A. kan ernære 500 Millioner i Stedet for de nuværende 130, Canada 110 Millioner i Stedet for 8, Argentina 150 i Stedet for 9, Brasilien 500 i Stedet for 32 — og endelig Australien 120 i Stedet for 6.

— Du, Peter, se lige efter i Bogen, om det er en Allosaurus eller en Ceratosaurus!

tary for Public Education, are both Hon. Presidents and take a keen interest in the Movement.

The recognition of Costa Rica brings the total of countries who have adopted Scouting up to forty-eight, the British Empire being counted as one nation.

Den berømte engelske Statsmand Philip Snowden har udtalt:

There is no movement more calculated to promote international goodwill by providing the means for a common understanding than the Scout Movement.

KNYTNING

det for Knude Nr. 3 og 4 laver du 2 Krøller, og samtidig fylder du ud ved Siderne med Dobbeltknuder, til du er i Linie med de 2 Krøller. Saa skal der knyttes 3 Krøller, næste Gang 4 og til sidst 5. Du gaar derefter den anden Vej og indskrænker Antallet af Krøller. Mellem dette og næste Monster skal du knytte et Stykke med Dobbeltknuder; du maa regne ud, hvor langt det skal være for at Antallet af Monstre kan passe med Bæltets Længde.

Jeg tænker, at 5 Monstre vil være et passende Antal, før du afslutter Bæltet med et Stykke Dobbeltknuder. Spændet bindes fast ved Hjælp af Snorene, og det tiloversblevne skæres bort. Med Brevlak kan der yderligere fæstnes, men dette er dog ikke nødvendigt.

Tilbage er nu kun at vaske Bæltet i varmt Sæbevand. Skrub bare til med en Negleborste, spænd det derefter ud til Tørring eller pres det tørt med et varmt Jern over et Klæde.

Oluf Jørgensen.

En Spejder er lydig mod den, der har Ret til at byde.

Nørrejydske Divisions Turnering

Baloo (Frk. Platou, Korpsets Ulve Chef) overrækker en Stander til Jens Bangs Flok ved Nørrejydske Divisions Turnering i Efteråret

Kære Ulve!

Det er Fastelavn i denne Maaned, og jeg vil fortælle jer, hvorledes vi i mange Aar har tjent til Festen i min Flok.

I god Tid faar vi Lov at samle Birkeris i Skoven (der er ofte i Foraarstiden fældet Birke); vi bundter Risene, broncerer dem — ikke over det hele, men med Bronzeclatter hist og her.

Saa laver vi Blomster af Silkepapir i alle Regnbuens Farver og sætter dem paa Risene med ganske tyndt Staaltraad (det hedder vist Blomstertraad).

Paa den Maade faar vi de dejligste Fastelavnsris, som vi sælger til Slægt og Venner med Børn og vore smaa Kammerater i Skolen. Vi tager 50 Øre for Risene. Jeg glemte at sige, at vi binder en flot Silkesløjfe forneden.

Det er morsomt at vide, at vi selv har tjent til Fastelavnsjildet.

Tal med jeres Flokforer om det. God Fastelavn.

Samlemapper.

Gemmer I jeres Maanedsskemaer? Det skulde I gøre, saa kan I altid blide tilbage og mindes de morsomme Ture og Møder. Køb hos en Papirhandler et Stykke tyndt Karton, f. Eks. i jeres Bandefarve; fold det én Gang sammen, saa det

danner en Mappe! Saa kan I dekorere det udvendigt med Ulvehovede, jeres eget Totem (Dyr) eller lignende.

Og saa — jeg gaar ud fra de fleste af jer har Dyrenavne — begynd at samle paa alle de Tegninger og Fotografier fra illustrerede Blade, Julekort o. lign. af jeres Dyr; jeg véd Ulve, der har store Samlinger af Egern, Ræve, Bjørne — Sæt dem pænt op paa Karduspapir og gem ogsaa dem i Mappen. Finder I Anekdoter eller Beskrivelser af jeres Dyr, kan I jo ogsaa klistre dem ind. Maaske kan I lave Konkurrence i jeres Flok om den bedste Samlemappe.

Akela.

Frederiksborg Amts Division.

Vi har nu fire Flokke i Divisionen. Den ældste er Frederiksværk Ulveflok, der er over 10 Aar. Saa er der Prins Hamlets Flok i Helsingør og Chr. IV's Flok i Hillerød, og om kort Tid begynder Ulvene at samle sig i Bagsværd Flok (Fostbrødrene). Drengene er der, og Akka, en gammel Flokforer, vil lede Flokken. Velkommen i Divisionen.

Kristi Himmelfartsdag holdes Turnering for Flokkene.

Sjældne Fisk.

En Fisker fra Svendborg har fornylig fanget et Par Fisk, der er uhyre sjældne i vore Farvande, en $1\frac{1}{2}$ m lang Stør og en $\frac{1}{2}$ m lang, spids-tandet Blankesten, der saa vidt vides ikke før er fundet i vore Farvande. Den er rød som en Guld-fisk paa Ryg og Sider, medens Bugen er perlemorsskinnende. Begge Fisk vil nu blive udstillet og udstillet i Svendborgs zoologiske Museum.

Boganmeldelse.

»Ferie-Humør«

er en morsom Frieroman af Ejnar Schroll. Den er udgivet paa Hasselbalchs Forlag. Handlingen foregaar i Jylland, hvor 3 Drengene ligger i Telt. De bliver overfaldet af nogle ubekendte, som senere viser sig at være en Flok — Piger. Herefter møder der Drengene mange Oplevelser, og Bogens Slutning er meget spændende.

G. H.

Redaktøren siger—

Sommerlejr i England.

Atter i Aar er der Mulighed for, at nogen af jer kan komme i Lejr i England. Korpset har netop faaet Indbydelse til at sende et Hold til en stor Lejr, som Spejderne i det nordlige England holder ved Raby Castle i County Durham (se paa Englandskortet, det ligger ved Byen Darlington) fra den 1. til den 8. August 1936. Det vil være en mægtig Oplevelse at komme med, da selve Verdensspejderchefen Lord Baden-Powell har anmeldt sit Besøg i Lejren til den 6. August. Lejrkontingentet vil blive ca. 12 shillings (ca. 13,50 Kr.) for hver. Hertil kommer saa Rejseomkostninger.

Farvet Forside.

Der er af og til Læsere, der foreslaar, at Magasinet's Forside skal være farvet. Det vil dog næppe ske — af økonomiske Grunde.

Julekonkurrencen.

Som sædvanligt var der mange Løsninger paa Præmieopgaven, — maaske dog lidt færre end sidste Aar. Opgaven var ogsaa vanskeligere. Her er Listen over de 25 Præmietagere. De fik alle en Drengbog til Jul:

Gerhard Hover, 6. Vesterbro Trop. John Hover 6. Vesterbro Trop. Kjeld Hover, 6. Vesterbro Flok. Aage Petri, 1. Vinderup Trop. Kaj Jensen, 2. Hobro Trop. Erik A. Jensen, 1. Nexø Trop. Ole Berthelsen, 3. Aarhus Trop. Arne Waldorff-Larsen, 6. Vesterbro Trop. Jørgen Nygaard, 1. Frederikshavn Trop. Erik Ahlborn, 1. Køge Trop. Jan Ringholm, 1. Brødstrup Trop. Allen Hansen, 1. Aakirkeby Trop. Karsten Staunstrup, 1. Nykøbing Trop. B. Bardram, 1. Hellerup Trop. Palle Kaarsberg, 1. Birkerød Trop. Kaj V. Kofoed, 1. Aakirkeby Trop. Ove L. E. Mortensen, 2. Vesterbro Trop. Lars Ole Pærlus, Vedels Egne. Axel B. Larsen, Hellig Anders Trop. Henry Hansen, 1. Haderslev Trop. Poul Bidstrup-Larsen, Hellig Anders Trop. Harry G. Nielsen, Sct. Jacobs Trop. Gustav Dröhse, 1. Rudkøbing Trop. Otto Jensen, 3. Absalon Trop. Knud Harly Hvidberg, 1. Aarhus, og Bent Gildsig, 1. Viborg.

Udenlandske Adresser.

Spejderne i Nottingham Divisionen i England — i kender sikkert Nottingham fra Bogen om

Robin Hood — vil gerne skrive sammen med nogle danske Spejdere. Skriv til Korpskontoret og opgiv Navn, Adresse, Alder og Trop. Korrespondancen foregaar selvfølgelig paa Engelsk.

Sommerlejr i Norge.

Vi har faaet Indbydelse til at deltage i de norske Spejders 25 Aars Jubilæumslejr, der varer fra 6.—15. Juli og afholdes paa Jeløya i Oslofjorden. Jeg har set Billeder derfra; der ser aldeles dejligt ud. Og der er en herlig Badestrand. Lejrkontingentet er meget lavt, kun 16 norske Kroner pr. Deltager. Og deri er saa endda indbefattet en Udflugt til Oslo. Det bliver Sommerens store Oplevelse, og Nordmændene forstaar at lave Lejr; de, der var med ved Mandal i 1931, vil give mig Ret heri. Begynd allerede nu at spare sammen til Turen. Hvormeget Rejsen til og fra Lejren vil komme til at koste, kan jeg endnu ikke sige noget om, da det vil afhænge en Del af, hvormange der melder sig. Ansøgninger om Deltagelse paa det danske Repræsentationshold skal være bilagt Stambogsblad og sendes med Tropsførerens Paategning den sædvanlige Vej gennem Kolonne og Division til Korpskontoret. Det er en Selvfølge, at Forældre eller Værge ogsaa paategner Ansøgningen. Foreløbig Anmeldelse — der ikke betragtes som bindende — bedes indsendt inden 1. Marts 1936. Hvis en Trop anmelder samlet Deltagelse, er der Mulighed for, at den officielt kommer til at repræsentere Korpset.

Pencil fundet.

Paa Amtssygehuset paa Frederiksberg er fundet en Sølvpencil, hvorpaa er indgraveret: »Med Spejderhilsen! O. E. A. — Foraarsturneringen 1928«. Henvendelse til Korpskontoret.

Korpskontoret meddeler:

Vi har endnu en Del Hæfter med de smukke Lejrsparemærker fra Jubilæumslejren. Da vi gaar ud fra, at det er noget, enhver Spejder sætter Pris paa at have som et smukt Minde, vil vi foreslaa, at I taler med jeres Tropsfører om det og faar ham til at sende en samlet Bestilling ind, saalænge der endnu er nogle. Prisen er kun Kr. 1,00 pr. Hæfte.

En Spejder er sparsommelig og ordentlig.

KØBENHAVNS - SPEJDERNES FESTAFTE

PAA ROSENBORG EKCERSERPLADS

LEKTOR KLAUS VEDELS TALE

Det er i Aar 25 Aar siden Det Danske Spejderkorps blev stiftet.

Spejderbevægelsen var ny den Gang, den kaldte paa Drengenes Fantasi, og der opstod mange Patruljer og Troppe rundt omkring. Saa startede en Kreds af Mænd Det Danske Spejderkorps, og vi vil i Dag mindes tre af dem: Dr. Oscar Hansen, Ritmester Cay Lembcke og Rektor Hartvig-Møller. Vi har Grund til at mindes disse Mænd med Taknemmelighed, fordi de gik Ungdommens Ærinde.

Naar vi nu ser tilbage paa de forløbne 25 Aar, maa vi fyldes af Glæde og Taknemmelighed.

Vi vil tænke med Glæde paa de mange raske og glade Dreng, som i Tusindvis er gaaet igennem Korpsets Troppe, dem for hvis Skyld vi arbejder. Det har været en Lykke at lege Legen sammen med dem og se dem vokse op og blive til Mænd; og ofte har vi den Glæde at møde Mænd, som har været Spejdere og som med Stolthed og Glæde mindes deres Spejderdage.

Vi vil tænke med Taknemmelighed paa den Tillid, vi har modt, og den Forstaaelse, vi har fundet i Folket for vort Arbejde, saa andre Ungdomsorganisationer tog Arbejdet op i vort Spor og søgte ind til de samme Arbejdsmaader. Og Hjemmene viste os Tillid og sluttede op om os med Hjælp og Støtte. Vi fyldte et Savn og imødekom en Trang hos Drengene, og Hjemmene saa det.

Og da vi aabnede vore Rækker for de smaa Dreng, da vi aabnede vore Ulveflokk, saa viste Hjemmene os deres Tillid. De smaa Dreng kom og blev Ulve — fyldte vore Rækker med nyt, le-

vende Liv — og de kommer stadigt i stigende Tal.

Vi tør da tro, at det, vi begyndte paa, virkelig var noget godt og værdifuldt, og vi tør mene, at vi i nogen Maade har gjort Fyldest.

Vi vil tænke med Taknemmelighed paa den store Skare af Mænd og Kvinder, der oftest havde nok at gøre selv, nok at arbejde med for egen Regning, men som alligevel tog fat paa Spejderarbejdet, fordi de saa, at det var godt Arbejde, og fordi de holdt af den danske Ungdom.

Spejdere — det var altid vort Maal at indrette vort Arbejde saaledes, at det blev jeres eget Arbejde; Arbejde, som I selv kunde magte, Leg og Beskæftigelse, som I kunde elske og leve i. Saadan har det altid været, og saadan er det endnu. Derfor er Korpsset inderst inde jeres Korps, naar I flokkes i Korpsset og hjælper hinanden som gode og sunde Kammerater med at arbejde og leve dygtigt og rigtigt, saadan som I selv inderst inde føler, at det er det bedste, saa bliver Korpsset godt.

Og til Førerne vil jeg sige: Korpsset staar i dyb Taknemmelighedsgæld til jer, baade Ledelsen og Drengene, for ivrigt og selvfornægtende Arbejde, for bærende Tro og levende Liv. Vi har paataget os et stort Ansvar overfor alle danske Hjem. Det skal vi huske i Dag, og vi skal række hinanden Haanden paa, at vi vil være trofaste og bære Arbejdet videre i det Spor, vi har lagt, og som er det, at der hos os er Plads for hver eneste dansk Dreng, hvad saa end hans Hjem tænker og mener om aandelige Ting.

Dreng og Førere! Paa denne Korpsets Festaften vil vi alle gøre os klart, at vi maa og skal gøre vort bedste for at føre Arbejdet videre til Gavn for vort Land og i Pagt med vore Brødre i al Verdens Lande.

Klaus Vedel.

„Holder du af mig..“

Er der nogen, der kan give mig Teksten til denne Sang? 2. Linie lyder: >...saa holder jeg af dig alle mine Levedage«. Den blev sunget i Korpslejr.

Lejr i Finland.

Der bliver ogsaa en stor Lejr i Finland til Sommer. Vi har faaet en hjertelig Indbydelse til at deltage. Hvem vil til Finland? Nærmere Oplysninger her paa Korps-Kontoret.

Tak.

Jeg takker for de mange venlige Jule- og Nyt-aarshilsener, som Redaktionen har modtaget fra Spejdere, Patruljer og Troppe. Den Slags Venlighed glæder os mere, end I maaske tror. Alle de gode Ønsker gengældes hjerteligt!

Med Spejderhilsen!

Tage.

»Vor Nimbusfærd«

af Palle Huld og Elith Foss. (Hasselbalchs Forlag). Det er en meget morsom Beskrivelse af to unge Menneskers Middelhavsfærd paa en Motorcykle. »Bussen« starter paa Raadhuspladsen i København. Derefter til Hamburg, Amsterdam, Brüssel, Paris, Madrid og Gibraltar. Saa over Middelhavet til Nordafrika. De kommer igennem Oran, Algier til Cairo gennem Palæstina og Persien. Nu gaar det hjemad, og det har været en interessant og morsom Tur. Meget har de oplevet, og mange Farer er de sluppet igennem. Men Motorcyklen holdt, thi det var en Nimbus! Det var iøvrigt Palle Huld, der i 1929 rejste Jorden rundt som Spejder.

G. H.

»Indien«.

En meget spændende historisk Roman af H. E. Marshall, beregnet for Dreng og Piger i Alderen 14—17. Udgivet paa Jespersen og Pios Forlag. Indiens Opdagelse fører til store Blodsudgydelser. Livet er een Kamp. Portugisere, Fransk-mænd, Indfødte og Englændere kæmper imod hinanden. Man myrder, hvor man kan komme til det, men efter nogle Aarhundreders Kampe, Sejre og store Nederlag erobrer Englænderne Indien. Englænderne er den Dag i Dag Herrer i Indien, men stadig kæmpes der, særlig i Bengalen, hvor de stridbare Bjergrovne holder til.

G. H.

»Flygtningen«

er en Fortsættelse af »I Nat flygter vi«, hvor Hovedpersonen Willy sammen med en anden Dreng, Harald, flygter fra en Opdragelsesanstalt. De kommer til en venligsindet Bonde, som Harald bosætter sig hos, medens Willy bliver fanget af Politiet og ført tilbage til Anstalten.

I »Flygtningen« har Willy faaet Plads paa en Gaard, hvor han dejer meget af en ond Røgtter, indtil han flygter og efter mange Episoder træffer Harald igen. Ved at redde et Menneske i en livsfarlig Situation vinder han Tilgivelse for alt og faar Lov til at blive paa den Gaard, hvor Harald arbejder. — Det er en udmærket Bog og glimrende fortalt, for Dreng i Alderen 12—15 Aar. Den er skrevet af den norske Forfatter Bernhard Støkke og udkommet paa Jespersen og Pios Forlag.

E. L.

»Maalet«.

Knud Overs' og Willy Jensens usædvanligt gode Drengbog, »Maalet«, som udkom lige før Jul, er udsolgt fra Forlaget. Forhaabentlig kommer der et nyt Oplag.

Red.

»Teknikkens Vidundere«,

Hæfte 33 (Gyldendal) er udkommet. Fornylig svævede den nye Flyvemaskintype Autogiroet over København, i det sidst udkomne Hæfte af »Teknikkens Vidundere« ser man et Fotografi af et Par Giroplaner over New York. Er det Fremtidens Maskiner? Maaske; i alle Tilfælde er det en Type, man arbejder meget med, faar vi at vide gennem Hæftet, fordi den er med til at forøge Sikkerheden. I det hele taget er det nye Hæfte fyldt med Teknikernes Eksperimenter paa Flyvningens Omraade. Foruden om Typerne hører vi om Faldskærme, et stort og vigtigt Kapitel i Flyvningens Historie, om Ulykkernes Formindskelse, Ruter, Atlanterhavsprojekterne med de flydende Øer og meget andet.

Kiplings Romaner.

Kiplings verdenskendte Romaner udkommer som bekendt nu i en meget smuk og endda billig Udgave paa Gyldendals Forlag. Alle lidt ældre Spejdere burde benytte sig af denne Lejlighed til at faa Kiplings herlige Bøger paa rimelige Vilkaar.

H—g.

»Kano-Sejlads«.

Odense Kanoklub har udgivet en lille fortrinlig Instruktionsbog om Kano-Sejlads i Sø og Strøm. En Sejlcano er et meget farligt Fartøj, som kræver Kyndighed og Dygtighed af sin Fører. Theorien kan man lære af Odense-Klubbens Bog.

H—g.

»Mayafolkets Gaade«

af Peter Jerndorff-Jessen. Denne Bog er skrevet i et forrygende Tempo. 2 Danskere og en Professor Barton foretager en Flyvning i en Flyvemaskine med 6000 H.K., der løber 600 km i Timen, fra Havanna og over Sydamerika. Motorerne svigter pludselig, og Maskinen styrter ned. De ombordværende tages til Fange af Mayanernes Høvding, der har opfundet en hurtig Helicopter. Efter mange Farer tilintetgør Danskerne Tempel og dræber Hovdingen og flygter tilbage til Havanna i Helicopteren. Gaaden og ikke mindst Slutningen er meget spændende. Bogen er skrevet for større Dreng, og den er udgivet af Hasselbalchs Forlag.

g.

En Spejder gør hver Dag en good-turn.

1
km

Fra min 30 Kilometers Tur

30
km

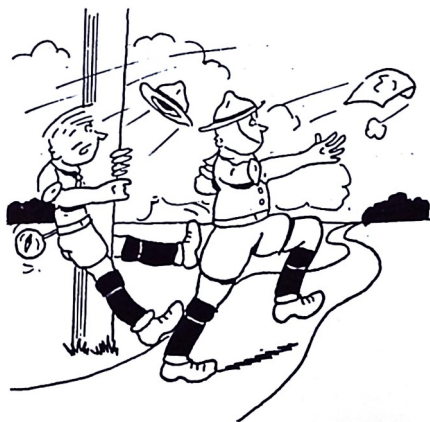
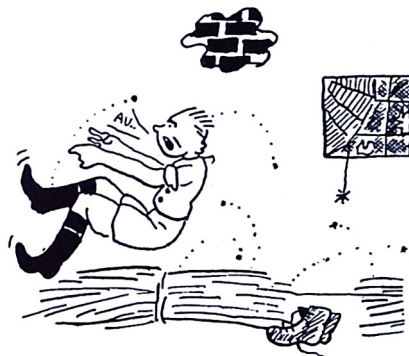
Jeg havde besluttet, at jeg vilde gaa de obligatoriske 30 Kilometer med Korttegning til 1. Klasses Prøven i Juleferien.

Jeg havde stadigvæk slaaet det hen og trøstet mig med, at Ferien var lang, men nu den 4. Januar, Feriens næstsidste Dag, skulde Turen gaas, og jeg startede saa sammen med en Kammerat fra Femvejen Kl. 8.

Det var koldt, men en Spejder fryser som bekendt ikke; vi gik efter Ruten i store Bugter over til Lyngby. Derefter gik Vejen til Bagsværd, og vi gik med. Det blæste stærkt ude paa Landet. Et Sted stod vi i Ly af en Telegrafpæl og indtegnede et Grantræ paa Kortet, men Vinden sprang ustandselig om, og vi maatte løbe rundt om Pælen for at faa Læ. Til sidst var Kompasset ganske desorienteret og vidste ikke mere, hvor Nordpolen laa — senere genvandt det heldigvis Fatningen.

Jeg vil nu springe vore øvrige Genvordigheder over og fortælle om, da vi i Mørke og Regn vandrede ind mod Herlev By for at søge Nattelogi. Vi udsøgte os en passende Gaard og bankede paa. Bondekongen, der lukkede op, havde bl. a. en mægtig Nederdel paa, der naaede til Gulvet,

talte Bondemanden, at vi nu havde spist, og at vort Mod var steget, og at vi nu følte os mægtige at gaa en Mil endnu. Dette imponerede ham ikke, og han bad mistroisk om vore Navne, han fik dem, og vi stak af. 100 m længere fremme fandt vi en dejlig, stor Gaard, hvor vi fik Lov at overnatte. Folkene var mægtig flinke, og vi fik Kaffe og Tilbud om Middagsmad, som vi

hun var ved at snuble i den og mindede om en Outsider i et Sækkevæddeløb — og Manden! Naa, vi skal ikke kritisere Folkene, men det Karlekammer, de anviste os til Nattelogi.

Jeg vil ikke ødelægge Læsernes eventuelle Appetit og undlader derfor at beskrive Værelsets »springende Dyrebestand«. Min Kammerat, der ikke kan lide »Hoppedyr«, som han udtrykker sig, vilde stikke af, men jeg gik ind og for-

desværre maatte afslaa, da fjorten Stykker med Overbalance var kommet den i Forkøbet.

Vi vilde nu en Tur ned til Byens Jernbanestation, og spurgte en gammel Bondemand, hvor den laa. »Jow, — den ligger da en Kilometer til højre ned ad Vejen der«. Vi følte os forurettede og spurgte, hvorfor Herlev Station ikke laa i selve Byen. »Jow, det er vel fordi, at det er mest praktisk, at den ligger i Nærheden af Sporene«. Saa uden Lune er det betrængte Landbrug altsaa ikke.

Om Aftenen, inden vi faldt i Søvn, aftalte vi, at den, der først frøs, skulde gaa ned og dække vores Tær til med Halm, saa naturligvis »svedtex« vi begge hele Natten.

Næste Morgen gik vi til Husum og saa Røgen af Brønshøj, hvor vi intet havde at gøre, da vi nu desværre var gaaet forkert. Ved Hjælp af den lokale Mælkeforsyningsvogn naaede vi forholdsvis smertefrit tilbage til Udgangspunktet og fortsatte saa i den rigtige Retning mod Glad-saxe og kortlagde samme.

Kl. 14 naaede vi vort Hjem, trætte og mødige, men tilfredse over dog at have tilbagelagt Turen.

Palle Brandt,
1. Ordrup.

En Spejder er frejdig
og arbejder med Liv og Lyst.

Kok og Kok er to Ting — men **OXO** er een

Enhver Lejrkok er klar over een Ting, og det er den Hjælp, han faar af OXO Bouillon Terningerne. Sommer og Vinter, Week end eller Standlejr medfører han sin Daase med OXO-Terninger og ved, at han i Løbet af faa Minutter kan give Kammeraterne en styrkende, velsmagende Drik, der øjeblikkelig liver op og sætter Kulør paa det hele. — Faa Minutter efter at Vandet er gaaet i Kog, har han sin Gudedrik færdig og der er ikke een Mand, der holder sig tilbage der. Store og smaa, alle kan de lide et svingende Krus OXO Bouillon. Man føler Kræfterne vokse, efterhaanden som Kruset tømmes.

**Gør du hver Dag
en good-turn?**

**Schønning & Arvès
— Cykledæk —
og Slanges
Knagende stærke!**

KORPSET RUNDT

Aalborgs to Søspejdertroppe er blevet slaaet sammen til en under Ledelse af Ulrich Hansen.

*

Jens Bangs Trop er blevet delt i to Tropper under Ledelse af Peer Bronden og Helge Riisberg.

*

Den 11. Januar fejrede 1. Randers sin 25 Aars Fødselsdag ved en meget smuk Fest.

*

Den 24. Januar fejrede 3. Vesterbro Trop 25 Aars Fødselsdagsfest. Troppen har i omtrent 20 Aar været ledet af Oscar Madsen, der selv blev Rekrut den 24. Januar 1911.

*

1. Nekso Trop har afholdt en meget vellykket Basar, der gav fint Overskud. Troppen er i god Gænge og har 20 Spejdere under Ledelse af Gunnar Pihl.

*

1. Frederikshavn Trop har opført en Komedie à la Hostrup — med bragende Succes.

*

Viborg Troppen har i Efteraaret afholdt en Patruljekonkurrence med den stedlige F. D. F.-Kreds. Et Tegn paa godt Kammeratskab.

*

1. Brønderslev Trop har faaet overladt en 12 Tdr. Land stor Granplantage til fri Raadighed. Spejderne er gaaet i Gang med at fælde Træer til et Blokhus.

*

I Næstved Spejdernes Patruljekonkurrence sejrede »Ulvene« (307.5 Points). Nr. 2 blev »Maaene« (277.9 P.) og Nr. 3 »Falkene«.

*

Den 12. Januar 1911 startedes Patruljen »Vikingerne« i Aalborg som den første Spejderpatrulje i den By. En af Drengene er Spejder endnu, nemlig Tropsfører Poul Claussen.

IDRÆT

(Fortsat fra Side 7)

jeg bruge *Deres eget* — never give up. Selvom man er klar over, at Placeringen bliver saa elendig som mulig, saa alligevel — *giv aldrig op, Dreng!* Hæng i, hæng paa og bliv ved. — *Gennemfør Løbet!*

Falder I, saa er der kun een Ting: op igen, og saa hurtigt som muligt i Fart igen. Det gælder mit Emne, det gælder alle Former for Løb og selve Livet — never give up!

Det var to af de mange Idrætsgrene, Vinteren byder, men med Vilje har jeg kun taget de to, der har størst Chancer herhjemme i vor korte Vinter. Kunstløb, Skisport, Bobslædning, Ishockey, Bandy og mange andre Grene faar ingen Udvikling her, førend den første Indendørs-Isbane anlægges.

Se paa de Resultater, vore Svømmere har opnaaet — se de Rekordforbedringer, der er sket i Sommerens Løb; fordi Idrætsudøverne har haft Lejlighed til at træne, holder de sig i Form Vinteren igennem.

Isbanen kommer, — det er der ingen Tvivl om, men hvorlænge varer det endnu?

Aage Matthiessen.

BOGHYLDEN

(Fortsat)

»En moderne Sørøver«

af Percy F. Westerman. 2,00 hft., 2,50 kart. (Gyldendal). »Den sorte Pirat« af Percy F. Westerman er en spændende Bog om en moderne Sørøver og to raske Dreng, der kommer i hans Net. Drengene starter en skønne Dag fra England paa en Lystsejls over Nordsoen, men forliser under Vejs. I sidste Øjeblik reddes de af en mystisk Undervandsbaad, hvis Fører, Sorte Fink, viser sig at være en moderne Pirat, der kun lever af Roveri, selv Undervandsbaaden har han kapret. Rejsen fortsættes nu, omend i en noget anden Retning, end Drengene havde tænkt sig, og under helt andre og langt mere eventyrlige Former. De er ude for lidt af hvert paa deres Togter til Ishavet og Amerikas Kyster under Sorte Finks Jagter efter Bytte.

Alle raske Dreng vil ønske sig Bogen.

»Ole i Byen«.

En god Bog for Dreng i Alderen 9—15 Aar. Den er skrevet af Marie Hamsun og udgivet af

Gyldendal. Ole er en lille, fattig Dreng, som lever oppe i Norge paa en stor Gaard. Om Sommeren er han oppe paa Sæteren og passer Bygdens Køer og Geder. Om Vinteren gaar han i Skole, hvor han til den afsluttende Eksamen faar ug. Han bliver derfor sendt til Oslo for at gaa i Mellemskole. Eksamen tager han med første Karakter, men han har i Mellemtiden oplevet mange morsomme Æventyr. Bogen er en Skildring af en norsk Bondedrengs Forbavselse, da han kommer til Storbyen Oslo og ser de tekniske Opfindelser, som han har hørt saa meget om hjemme paa Gaarden.

G. H.

K. F. U. M. Spejdernes

LYKØNSKNING

til 25 Aars Jubilæet

Dette smukke Dokument blev overrakt Korpsen paa Jubilæumsdagen af en Deputation fra K. F. U. M.-Spejdernes Bestyrelse. Pergament-Rullen laa i en udhulet Birkestamme

Den nye Dreng

Af GUNNAR JØRGENSEN

Det er ikke altid nemt at være »ny Dreng« i en Klasse; især ikke den allerførste Dag. Man gaar omkring nede paa Legepladsen og føler sig begloet fra alle Sider. Drengene staar stille, naar man gaar forbi dem, og kommer med Smaabemærkninger. Undertiden peger de endog Fingre og fniser bag om Ryggen paa een. Man føler sig som en udstillet Præmietyr paa en myldrende Markedsplads eller som en Papegoje, der ser sit Bur omgivet af nysgerrige Ansigter. Undertiden faar man Lyst til at stange med Hornene eller hakke med Næbet efter alle disse Glomikler — men tør alligevel ikke rigtig.

Jesper havde næsten ikke bestilt andet end at skifte Skoler. Ikke fordi han blev hældt ud alle Vegne, men fordi Faderen ustandselig skiftede Bopæl.

Jesper var altsaa efterhaanden blevet vant til at være en »ny Dreng«.

Han stillede da ogsaa i Dag — første Dag efter Sommerferien — med alle Vaaben rede for at møde de mange nærgaaende Blikke og Spørgsmaal.

Allerede uden for Skoleporten røg han i Totterne paa en af Skolens Elever. Det var en lille, bleg Rad, der stod og holdt krampagtigt fast paa en mægtig Madkasse, som var han bange for at nogen skulde stjæle den fra ham.

Han saa frygtsomt hen mod Jesper, der med lange, seje Skridt kom vandrende hen mod Porten.

Jesper opdagede hans skævende Øjne og nær-

mede sig Drengen. Med den ene Haand greb han fat i hans tynde Arm og ruskede ham saa kraftigt, at der blev Bolgegang i Madkassen. Et Stykke Rullepølse sprang i et forskrækket Krumspring over paa Ostemaden, og Leverpostejten tabte en Skyklat.

»Hvorfor Søren staar du og glør? Har du aldrig set et Menneske før? Hva' Saa er det paa Tide, min lille Ven!«

Den blege Fyr turde ikke kny. Han lod sig taalmodigt ryste og ruske af den store. Han var nemlig selv »ny Dreng«!

Jesper gik ind ad Porten.

Der var fem Minutter, til det ringede. Disse fem Minutter maatte bruges. Det gjaldt om at faa fat i et Par Kammerater hurtigst muligt.

Men inden det var lykkedes ham, var han allerede »observeret«.

»Der er »en ny« —!« hørte han dem hviske rundt om.

Og saa begyndte de at glo.

»Sørens, at man ikke kan faa fat i en af dem!« tænkte Jesper. Men overalt stod de i smaa Klynger og stak Hovederne sammen.

Da kom Drengen med Madkassen listende ind ad Porten. Men næppe havde hans frygt-somme Øjne faaet Kig paa Jesper, før han dukkede sig blandt en Sværm af store Gymnasister.

Jesper fik endelig Øje paa en jævnaldrende Fyr, der stod ene paa Stentrappen og saa ud over Pladsen. Ham maatte han slaa en Klo i.

»Da' du!« sagde han og tog med et Par

Kanoer-Kajakker

Til Brug for Amatørbyggere har Klubben ladet fremstille Byggesæt bestaaende af Spanter, Dæksbj., Inder- og Yderstævne til alle gangbare

Typer saavel til Drengene som til voksne. Pris fra 10 Kr. Samlede Stel leveres fra 35 Kr. Alle Materialer samt færdige Fartøjer skaffes til laveste Priser. Byggev. 50 Øre. Alle Raad og Oplysninger gives gratis. Skriv til

**Odense Kanoklubs
Værft**

Postkonto 45004

Fingre op til Hatten. Er det tilladt at tage Plads ved Siden af Herren?»

Den anden saa lidt maabende paa Jesper — og gik saa ned ad Trappen, ud paa Pladsen, uden et Ord.

»Det er spilleme. de mærkeligste Væsener, jeg endnu har været ude for!« mumlede Jesper, da han stod alene tilbage paa Trappen. »Man skulde tro, at de var døvstumme allesammen!«

Lige neden for Trappen stod en Underskoleelev. Hans lyse Haar var kæmmet med Vand, og et stort blaa prikket Slips var i sirlige Sving og Snørkler bundet om hans Hals.

»Hej — pst — unge Mand paa Livets Keglebane —« raabte Jesper. »Hør lidt!«

Drengen saa op paa den store Kammerat.

»Har du noget at bestille paa Søndag?»

»Næ ...«

»Kan du saa ikke lære mig at binde mit Slips!«

Drengen blev højligt fornærmet og stak i et Brøl af den anden Verden.

»Vil du holde Bøtte, Dreng!« raabte Jesper og fo'r ned til ham.

Men Drengen brølede endnu højere og løb ud over Pladsen. Paa lang Afstand kunde man høre hans Tuden og skelne hans blaa prikkede Slips.

Nu opgav Jesper at gøre flere Angrebsforsøg.

Snart efter ringede det op.

Efter nogen Søgen fandt han en Klasse, hvor der stod tredje Mellem paa Døren.

Der var et syndigt Spektakel derinde. Eleverne var med andre Ord i Færd med at slaas om Pladserne. Og mærkeligt nok var der ingen Lærere til Stede.

Jesper dundrede paa Døren med knyttet Haand. Der blev dødsstille i Klassen.

Da han aabnede Døren, stod alle Klassens Drengere ret, hver ved sin Pult. De troede, det var en Lærer.

»Værsgo' — sæt jer ned!« sagde han med en værdig Lærerstemme og spankulerede til Drengenes store Forundring op paa Katederet.

Tredje Mellem var hurtig med, naar det gjaldt om at lave Numre. Efter en kort Studsen blev de enige om at se, hvad den »ny Dreng« havde i Sinde. Stille satte de sig til Rette og saa' op mod Jesper.

Han havde taget Plads paa Lærers Stol. Op af Bukselommen halede han et Par grønne Solbriller, som han anbragte paa sin lille Opstoppernæse. Med Fingrene begyndte han at tromme paa Bordpladen, mens hans Blik gled ud over Kammeraterne.

»Ja, lille Børn —« begyndte han. »Nu skal I og jeg jo saa til at arbejde sammen for Fremtiden!«

Rundt om lod en svag Fnisen fra enkelte af

Thors Specialvask

Det bedste
Det billigste
Det smukkeste

Dampvaskeriet THOR

Aktieselskab

Torasvej 7-9-11 — Telf. 9770 (5 Ledninger)

Vogne over hele Byen hver Dag

Dreng og Piger — bed Mor om

Toms

PAALEGS-CHOKOLADE
i den landskendte Rugbrødsform (opfundet og mønsterbeskyttet af TOM!)
Nydes af alle som det bedste Paa-læg og som den rene og fineste Spisechokolade.

5 Plader
i Pakken 25 Øre

Købes om og om igen!

Spejdere!

Køb

Forbindingskasse
og Materiale

i

SANKT MATTHÆUS APOTEK

(L. WERNER)

ISTEDGADE 24 — Telefon Central 2810

GUNNAR THOMASSEN

SCT. HANS TORV 3, MEZZ.

KØBENHAVN N. TLF. NORA 1308

MASKINAFSKRIVNING

SPEC.: MASSEDUPLIKERING

Drengene, men de andre tyssede paa dem og lyttede til Jespers faderlige Ord.

»Og ser I, mine smaa Venner —« vedblev han og gjorde sin Stemme sukkersød. »Nu skulde vi jo gerne komme godt ud af det med hinanden! Mit Navn er Petersen — men det kan jeg ikke gøre for. — Maaske I nu vil nævne mig jeres Navne, saa jeg kan faa dem indført her i min lille Notesbog men een ad Gangen! —«

En efter en rejste Drengene sig og nævnte deres Navn.

»Det var det! Ser I, smaa Venner, jeg har nu min Maade at undervise paa! I skal ikke have Lektier for — det er ganske unødvendigt — og alt, hvad der hedder Aarstal, det springer vi over — Navne paa Konger og Paver har heller ikke meget at betyde — og Remserne i den tyske Grammatik er efter min Mening ganske meningsløse! I skal ikke bryde jer om, hvad de andre Lærere siger — de har ikke Forstand paa Børn — og skulde der blive noget i Vejen, saa kom blot til mig — saa ordner jeg hele Sagen med et Par Lussinger inde paa Lærerværelset! — De sidste to Timer om Dagen, de er ikke meget værd — der sidder I jo alligevel og sover — saa dem stryger vi — og de to første Timer, dem er I jo ikke helt vaagne i — saa dem maa I hellere bruge til at sove ordentlig ud i derhjemme. — Har I forstaaet mig?»

»Ja!« lød det i Kor.

»Godt, Børn — hør saa efter! Nu dikterer jeg Skema!«

»Hr. Lærer!« raabte en af Drengene.

»Naa, hvad vil du?»

»Hr. Lærer — har De altid heddet Petersen — eller er det Navneforandring?»

»Lille Søren, naar nogen spørger dig, kan du sige, at det véd du ikke — saa fortsætter vi: Altsaa det var Skemaet!

Mandag: Fra 9—10: Fri. Fra 10—11: Fri. Fra 11—12: Spisefrikvarter. Fra 12—1: Fodbold. Fri Kl. 1.

Tirsdag: Mødes Kl. 12. Fra 12—1: Gymnastik. Fra 1—1½: Frokost. Derefter hjem.

Onsdag: Fri hele Dagen.

Torsdag: Maanedag.

Fredag: Eksamen.

Lørdag: Skovtur.

Har I det?»

I det samme bankede det paa Døren. Lektor Sørensen traadte ind.

»Rejs jer, Drengene!« sagde Jesper og hilste selv paa den forskrækkede Lærer.

»Hvad er du for en?» smilte Lektor Sørensen.

»Mit Navn er Jesper Petersen!«

»Naa — er det dig — ja, du kan jo anbringe dig paa den tomme Pult dér —«.

»Maa han ikke sidde her? Maa han ikke sidde her?« raabte de rundt om.

Der blev helt Slagsmaal om ham.

»Stille!« raabte Lektor Sørensen. »Ro! og hør efter! Vi skal have det nye Skema skrevet op.«

»Det har vi faaet!« raabte de rundt om.

»Hvad skal det sige?»

»Det gav Hr. Petersen os!«

»Hr. Petersen? Hvem er det?»

»Det er mig,« stammede Jesper og rejste sig, rød i Hovedet. »Jeg gav dem det før — men det er vist bedst, Hr. Lektoren gentager det — jeg tror, der var indløbet et Par Fejl i mit.«

Og saa begyndte Lektoren.

Mandag: 9—10 Tysk Grammatik. 10—11 Matematik. 11—12 Engelsk.

Jo — det stemte nok bedre.

Hvilke Duelighedstegn har
du tænkt dig at tage i
Løbet af Vinteren?

Det Danske Spejderkorps

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8410.

Korpskontor:

Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,

Mandag 12—17 og 19—21.

Giro 2284.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION:

Landsretssagfører Tage Carstensen,
Frederiksholms Kanal 18, K.

Officielt Depot:

Det Danske Spejderkorps' Depot,
Skindergade 27, K.

Nordisk Spejdersport:

(Førerbladet)

REDAKTION: Ingeniør Ove Holm.

Ekspedition: Korpskontoret.

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Pilestræde 52, Telf. 4619 og 13318.

ANNONCEKSP.: Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2, 2. Telf. Byen 8630.

Afleveret fra Bogtrykkeriet d. 27. Januar.